

Energi-,
Forsynings- og
Klimaministeriet

Samråd i Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg d. 30. august vedr. Baltic Pipe

Kontor
FK2

Dato
10. august 2018

J nr. 2016-183

/ thoiv

[Samrådsspørgsmål S og T]

I Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg har Christian Poll (ALT) og Rasmus Nordqvist (ALT) stillet ministeren følgende samrådsspørgsmål:

Samrådsspørgsmål S:

"Idet der henvises til artiklen i Ingeniøren den 1. juni 2018:

"Milliarddyr gasledning graver hele Danmark op for polakkernes skyld" bedes ministeren svare på:

- Hvordan vil Baltic Pipe bidrage til stabiliteten og forsyningssikkerheden i det danske energisystem?
- Vil den påtænkte investering fremme omstillingen til vedvarende energi i det danske eller europæiske energisystem?
- Vil investeringen på anden måde bidrage til EU's opfyldelse af Parisaftalens mål?
- Inddrager investeringen provener fra tariffer eller afgifter fra det danske energisystem?"

Samrådsspørgsmål T

Vil ministeren kommentere, hvorfor man i rapporten "Baltic Pipe Business Case", afsnit 5.5 "Mulig klimaeffekt", kun sammenligner med de eksisterende fossile teknologier, som projektet kan erstatte med gas, i stedet for tillige at sammenligne med tilsvarende investeringer i vedvarende energiteknologier? Anerkender ministeren, at Baltic Pipe i en eller anden grad vil skabe en økonomisk lock-in på naturgas og dermed forsinke overgangen til vedvarende energi?

Ministerens svartale:

Samrådsspørgsmål S

Tak til Christian Poll for spørgsmålene. Og tak for endnu engang at få mulighed for at drøfte dette væsentlige projekt. Vi har allerede haft en god teknisk gennemgang i udvalget tilbage i februar måned.

Lad mig begynde med at gøre det klart, at regeringen endnu ikke har taget endelig stilling til Baltic Pipe-projektet, og at der dermed ikke er truffet en endelig investeringsbeslutning.

Regeringen har dog godkendt, at der blev indledt forhandlinger om etableringen af forbindelsen, og vi ser umiddelbart en række positive effekter for Danmark og Europa ved projektet. Det gør vi af flere grunde, som jeg gerne vil gennemgå, og som også besvarer samrådsspørgsmål S:

For det første er projektet til gavn for de danske gaskunder.

Den øgede mængde gas, der skal transporteres, sikrer, at danske forbrugere ikke rammes af stigende gastariffer. Uden Baltic Pipe vil tarifferne stige, da vi bruger mindre og mindre gas i Danmark. Dermed bliver der færre til at betale for de omkostninger, der er ved at drive og vedligeholde gasnettet.

De polske betalinger for transport af gas betyder derfor stabile gastariffer for de danske kunder i

forhold til, hvis projektet ikke gennemføres. Det statsejede polske energiselskab har allerede underskrevet en milliardkontrakt for få lov at bruge røret, hvis vi beslutter at bygge det.

Samlet set vil de danske gasforbrugere spare mellem 1 og 2 mia. kr. Det svarer til, at en mellemstor virksomhed årligt sparer over 10.000 kr.

For det andet vil jeg fremhæve, at der er udenrigs- og sikkerhedspolitiske gevinster ved projektet, da Polen bliver mindre afhængig af russisk gas, og konkurrenceforholdene på det europæiske gasmarked forbedres. Det er mål, som den danske regering bakker op om.

Derfor er der også stor opbakning til projektet fra EU-Kommissionen og de andre medlemsstater.

For det tredje bidrager projektet til at gøre den danske forsyningssikkerhed mere robust. En ny forsyningsvej ind i Danmark vil gøre forsyningssikkerheden på gas mindre udsat i tilfælde af nedbrud af forsyningerne fra Tyskland og Nordsøen.

I artiklen i Ingeniøren, som spørgerne henviser til, er det fremført, at Danmark slet ikke har brug for at styrke forsyningssikkerheden.

Det er jeg uenig i.

Det siger sig selv, at jo flere forsyningskilder, som vi har adgang til, jo mere robust er vores

forsyningssikkerhed på den lange bane. Med Baltic Pipe får vi som noget nyt adgang til gas fra både Norge og Polen. I dag har vi kun adgang til gas fra Tyskland og fra Nordsøen.

Som det fjerde kan Baltic Pipe understøtte en lavere udledning af CO₂ i Polen. Polen er i dag meget afhængig af gammeldags og forurenende kulkraft, og landet er den 10. største forbruger af kul i verden. Naturgas er mindre CO₂-belastende og et mere fleksibelt brændsel, som spiller godt sammen med vind- og solenergi.

Det kan ikke med sikkerhed forudsiges, om gassen fra Baltic Pipe vil fortrænge brugen af kul i Polen. Og i givet fald hvor meget. Hvis man i Polen fx erstatter 5 % af kulforbruget med gas, hvor noget af det eksempelvis kunne komme fra Baltic Pipe, vil det medføre en reduktion af den polske CO₂-udledning med mellem 1,1 og 1,2 millioner tons om året. Det er en udvikling, vi gerne vil bidrage til.

Derudover har Polen tilkendegivet, at de med en stabil forsyningssikkerhed for gas fra Norge i højere grad tør give sig i kast med investeringer i vedvarende energi og substituere kul med naturgas.

Som jeg tidligere har gennemgået, forventes de danske gastariffer at stige, hvis ikke Baltic Pipe gennemføres. Det vil også påvirke omkostningerne

til transport af grønne gasser i Danmark – og dermed kan stigende gastariffer gøre det dyrere at anvende grønne gasser end f.eks. andre fossile brændsler.

Samlet set er jeg derfor ikke enig i, at Baltic Pipe kun kommer Polen til gode, som det er blevet fremført i Ingeniøren. Der er således også mange andre fordele for danske gasforbrugere og det danske samfund. Ellers ville vi selvfølgelig ikke overveje at gå videre med projektet.

I forhold til spørgsmålet om provenu fra tariffer og energiafgifter kan jeg oplyse, at Energinets investeringer forrentes og afskrives af forbrugerne via tarifferne. Det gælder også for Baltic Pipe.

Men som jeg redegjorde for tidligere, så forventes det, at projektet samlet set vil indebære stabile tariffer fremadrettet.

Energiafgifterne spiller ikke en rolle i finansieringen af Baltic Pipe, fordi der ikke opkræves energiafgifter ved transit af gas gennem Danmark.

Der er altså ikke tale om, at den danske stat bruger penge på Baltic Pipe, som kunne have været brugt på andre energiinvesteringer. Muligheden for at gennemføre projektet beror på kommerciel kapital fra Polen og finansieres af tariffer.

[Samrådsspørgsmål T]

Lad mig nu gå videre til samrådsspørgsmål T.

Jeg har ikke grund til at anfægte Energinets vurdering af de mulige klimaeffekter.

Som jeg har nævnt tidligere, så er det polske energisystem væsentligt anderledes end det danske. Der er meget stor afhængighed af gammeldags og forurenende kulkraftværker, der udleder ca. dobbelt så meget CO₂ ud i atmosfæren som gas. Baltic Pipe kan bidrage til at udskifte kul med naturgas i Polen, hvilket vil mindske klimabelastningen.

Derfor er det helt naturligt, at der sammenlignes med kul i business casen.

Jeg er helt med på, at spørgerne ønsker, at vi både i Danmark og andre lande som Polen skal gå direkte fra kul til vedvarende energi som sol og vind. Men det er ikke realistisk, da vi fortsat har brug for stabile energikilder.

Derfor er overgangen fra kul til mindre forurenende energikilder som naturgas et godt og realistisk skridt på vejen til at nedbringe CO₂-udledningerne.

Jeg anerkender derfor ikke påstanden om, at Baltic Pipe låser os eller Polen til naturgas og forsinker overgangen til vedvarende energi. Som vi netop har vist inden ferien, så kan Folketinget faktisk godt blive

enige om ambitiøse investeringer i vedvarende energi.

Det forhindrer Baltic Pipe på ingen måde.

Tak for ordet.

DET ER DET TALTE ORD, DER GÆLDER